

VIPS desconectats de la realitat

written by Fredi Bentanachs | 19 d'agost de 2021

Ja fa gairebé quatre anys del 1r d'octubre del 2017, quan el poble català èpicament vam fer el referèndum vinculant per la independència del país, anunciat per la Generalitat amb el M.H. President Puigdemont al capdavant i aprovat pel Parlament de Catalunya. Tres milions de vots, set-cents mil dels quals, robats per les forces colonials repressores, tanmateix més de dos milions de vots apostaren per una República Catalana independent, que fou proclamada unilateralment pel M.H. President Puigdemont al Parlament el dia 10 d'octubre. Deixant uns dies per la negociació amb Espanya per a una transició pacífica, res no va contestar Espanya i passat el termini, el 27 d'octubre, el Parlament va votar alçar la suspensió temporal de la DUI, i publicar-la al DOGC, que no va ser possible, car la irrupció del cop d'estat 155 del govern espanyol feixista ho va impedir. El M.H. President Puigdemont i part del seu govern partien cap a l'exili, l'altra part foren empresonats, junt amb els dos líders de les organitzacions civils majoritàries, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart.

Aquesta és la crònica dels fets. Ara bé, és palès que aquests tres anys i escaig fins ara, la repressió ha augmentat brutalment amb més de tres mil represaliats i exiliats, de consciència com Valtònyc o empresonats com Pablo Hasél. És evident que les dues convocatòries electorals obligades per Espanya, i guanyades per l'independentisme, han fet enfollir l'Estat espanyol. Tot i els pactes amb ERC i part de JxCat per traïr la voluntat popular i fer oblidar l'1-0, és evident que no s'ha aconseguit, mentre la pressió de l'exili està guanyant totes les batalles judicials internacionals, i traient de polleguera l'Estat espanyol l'IBEX i el botiflerisme català.

Les victòries judicials, la pressió de la UE i les mobilitzacions al carrer, han acabat amb ignominiosos indults particulars als presos VIPS per part del PSOE, que ho ha venut com un fet de bona voluntat. Res més lluny de la realitat, ha estat un pacte a canvi de donar forma al junquerisme, tant d'ERC, com de la CUP i com de JUNTS, per desmobilitzar el poble, i fer oblidar l'1-0 i la DUI. Ara alguns presos VIPS es despengen dient que l'1-0 no va ser un referèndum vàlid, que vam perdre i que va ser per forçar una taula de fum, pactar peix al cove i pagueta, amb un govern de la Generalitat de Vichy.

Dolors Bassa està donant les gràcies al sindicat groc al servei de la repressió espanyola-UGT, i àdhuc dona les gràcies a Pedró Sánchez pel seu coratge amb els indults. Junqueras, Romeva i Forcadell encara creuen ser líders i dient que ara cal l'amnistia i una autonomia forta i que l'1-0 s'ha d'oblidar, igual que Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, menystenint el poble que està lluitant i patint la repressió exercida pel feixisme espanyol, amb el botifler Miquel Iceta abraçant-se amb ell, o defensant la Colau que governa amb despotisme la capital de Catalunya gràcies als vots feixistes de Manuel Valls o el PP del regidor neofranquista Bou. Des del balcó de la plaça de l'Ajuntament de Gràcia, on hi havia la pancarta demanant la llibertat dels presos polítics que la Colau va fer retirar, Cuixart emparant-se en el compliment de la seva condemna volia fer callar el poble, fa vergonya, la presó no dona cap privilegi.

Sembla talment que el 155 va fer mal als polítics de pa sucat amb oli, tots esporuguits.

Aquests presos polítics VIPS no són líders de res, en tot cas benvinguts i gràcies pels serveis prestats i cap a casa, llur percepció de la realitat és esbiaixada.

Les traïcions dels partits, l'estupidesa de la frase "Ho tornarem a fer", la renúncia a la lluita per implantar la DUI votada l'1-0 en referèndum d'autodeterminació legal i

vinculant, ens porta al desànim, però és palès que la veritat és tossuda. Hi ha més de 3.000 represaliats en peu de guerra, que no abandonen la lluita per la República Catalana independent, que és l'objectiu pel qual vàrem votar l'1-0. No pas l'amnistia, no pas l'ampliació fictícia d'un aeroport espanyol, ni unes olimpíades d'hivern impossibles, ni d'una miserable taula de fum per tapar la traïció.